

Mai rabdă,mai urcă,mai suie..
(Psalmul 48)

Mai rabdă,mai urcă,mai suie,
Pe muntele care-ai pornit,
Căci vârful e aproape,
Și-n urmă vei fi fericit.
Oricine ajunge acolo,
Pe stînca cea plină cu nori,
Găsește odihnă și pace,
Găsește gredina cu flori.

Cor:
Bucuria-ntregului pămînt,
E Sionul,Muntele cel sfînt.
În Isus Christos Cel înviat,
Dumnezeu ne-a bineuvîntat.

Acolo pe munte domnește
Acel care veșnic e sfînt.
De-acolo coboară-ndurarea
Și pacea la noi pe pămînt.
Sionul,frumoasa-nălțime,
Cetatea din aur curat,
Locașul iubirilor sfinte,
Acolo Isus e-Mpărat.

Întocmai cum cartea vorbește,
Vedea-vom cu toți la sfîrșit,
Cetatea în care domnește
Acel care ne-a mîntuit.
Veniți să străbatem Sionul,
Palatele să-i numărăm,
Să spunem la oameni,ce mare
E Domnul pe care-L chemăm.

Cetatea aceasta se cheamă
Orașul cel Dumnezeiesc.
Popoarele lumii,cu teamă
Spre locul acela privesc.
Căci Domnul Cel mare și tare,
E Domnul Cel înfricoșat.
Dar noi am găsit îndurare
Pe stînca ce El ne-a urcat.

Cei răi au trecut,au privit-o,
Dar noi am rămas fericiți.
În sfînta cetate de aur,
Cu-acei care sînt mîntuiți.
Frumoasă e țara iubirii,
Și plină de mari bucurii.
Cetate a neprihănirii,
În care cei sfinți vor domni.

Amin